Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem

ŁUCK, DNIA 19 CZERWCA 1939 R.

WO

DZIENNIK WOJEWÓDZKI

№ 14.

T R E Ś C:

DZIAŁ URZĘDOWY: Str.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY:

120.

ZARZĄDZENIE
Wojewody Wołyńskiego

z dnia 26 maja 1939 r. Nr PZP—1

o taksie za przejazd lekarzy umówionych do obłożnie chorych funkcjonariuszów państwowych oraz za przewóz obłożnie chorych funkcjonariuszów państwowych do lekarza lub szpitala.

Na podstawie § 15 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 I 1934 r. o państwowej pomocy lekarskiej dla funkcjonariuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr 10, poz. 81) oraz p. 71 Instrukcji Ministerstwa Opieki Społecznej z dnia 15.III 1935 r. Nr Zn. 14a/4-5 (Dz. U. Min. Op. Społ. Nr 4 35) ustalam następujące taksy za przewóz (w obie strony) lekarzy, zamówionych do obłożnie chorych funkcjonariuszów państwowych, uprawnionych członków ich rodzin i emerytów oraz za przewóz (w jedną stronę) obłożnie chorych funkcjonariuszów państw., uprownionych członków ich rodzin i emerytów do lekorza lub szpitala.

I. Taksa za przewóz w obie strony lekarza zamówionego do chorego zamiejscowego:

a) za przewóz pojazdem konnym lub furmanką zwraca się do 20 gr za każdy przejechany kilometr,

b) za przewóz samochodem zwraca się do 40 groszy za każdy przejechany kilometr,

c) za przewóz autobusem zwraca się koszty biletu,

d) za przewóz koleją i kolejką dojazdową zwraca się koszty biletu w wysokości nieprzekraczającej kosztów biletu II klasy.

II. Taksa za przewóz (w jedną stronę) obłożnie chorych zamiejscowych do lekarza lub szpitala:

a) za przewiezienie pojazdem konnym lub furmanką zwraca się do 20 groszy za każdy przejechany kilometr,

b) za przewiezienie samochodem zwraca się do 40 groszy za każdy kilometr,

c) za przewiezienie autobusem zwraca się koszty biletu, jednak w wysokości nieprzekraczającej 10 groszy za każdy przejechany kilometr,

d) za przewiezienie koleją oraz kolejką dojazdową zwraca się koszty biletu tej klasy, która przysługuje choremu przy przesiedleniu służbowym.

III. Taksa za przewóz (w jedną stronę) obłożnie chorych do lekarza lub szpitala w granicach miasta:

a) za przewiezienie pojazdem konnym zwraca się koszty przejazdu według obowiązującej w danej miejscowości taksy dorożkarskiej, a w razie jej braku, zwraca się do 30 groszy za każdy przejechany kilometr,

b) za przewiezienie samochodem zwraca się do 50 groszy za każdy przejechany kilometr.

Zarządzenie niniejsze obowiązuje na obszarze województwa wołyńskiego z dniem ogłoszenia w Dzienniku Wojewódzkim.

Wojewoda
w. z. (—) **I. Strzemiński**
Wicewojewoda.

121.

ZARZĄDZENIE
Wojewody Wołyńskiego

z dnia 3 czerwca 1939 r. Nr Wojsk opl. poż. 12/6/1

w sprawie przestrzegania przez związki samorządowe i straże pożarne przepisów o wydawaniu opinii fachowych przez organa inspekcyjne i instrukcyjne (Korpus Techniczny) Związku Straży Pożarnych Rzeczypospolitej Polskiej przy nabywaniu sprzętu technicznego dla potrzeb akcji przeciwpożarowej.

Do
Panów Starostów Powiatowych, Przewodniczących Wydziałów Powiatowych, Prezydentów Miast, Burmistrzów i Wójtów
w województwie wołyńskim.

Na podstawie art. 43 i 44 ustawy z dnia 13 marca 1934 r. o ochronie przed pożarami i innymi klęskami (Dz. U. R. P. Nr 41, poz. 365) oraz na podstawie pkt 3 d) zarządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 26 marca 1938 r. o organach i kierownictwie przygotowań obrony przeciwlotniczej i przeciwgazowej w zakresie akcji przeciwpożarowej (Monitor Polski Nr. 78 z dn. 5 kwietnia 1938 r., poz. 111) zarządzam co następuje:

1) Zakup wszelkiego sprzętu pożarniczego przez gminy lub straże pożarne, z zasiłków pochodzących z sum na koszty akcji przeciwpożarowej (art. 39 ustawy z 13.III.1934 r. o ochronie przed pożarami) z funduszów własnych gmin czy straży pożarnych, jak również z pożyczek i zasiłków udzielonych gminom przez Powszechny Zakład Ubezpieczeń Wzajemnych, winien być uprzednio zaopiniowany co do celowości i przydatności dla pożarnictwa, przez właściwe organa inspekcyjne i instrukcyjne (Korpus Techniczny) Związku Straży Pożarnych Rzeczypospolitej Polskiej.

Odbiór zakupionego taboru i sprzętu motorowego winien się odbywać komisyjnie, przy udziale delegatów Wydziału Technicznego Zarządu Głównego Związku Straży Pożarnych Rzeczypospolitej Polskiej.

2) Opinia pisemna właściwych organów Związku Straży Pożarnych R. P. winna być dołączona do wszelkich wniosków o zasiłki i pożyczki, do sprawozdań o nabytym sprzęcie oraz do rachunków kupna nabytego sprzętu.

3) Za nie przestrzeganie niniejszego zarządzenia poniosą odpowiedzialność przełożeni gmin i naczelnicy straży pożarnych.

4) Niniejsze zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Wołyńskim Dzienniku Wojewódzkim.

Wojewoda
wz. (—) **I. Strzemiński**
Wicewojewoda.

122.

ZARZĄDZENIE
Wojewody Wołyńskiego

z dnia 5 czerwca 1939 r. L. RRI/17.

w sprawie ustanowienia lokalnych Komisji Nadzoru Rynku Mięsnego na terenie Woj. Wołyńskiego.

Do współdziałania z władzami państwowymi i wykonywania bezpośredniego nadzoru nad przebiegiem i organizacją obrotu artykułami objętymi rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27.X 1933 r. w sprawie uregulowania obrotu zwierzętami gospodarskimi i drobiem, oraz obrotu hurtowego mięsem, tudzież organizacją targowisk (Dz. U. R. P. Nr 102, poz. 678 r. 1938) na podstawie § 6-go rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 14.II 1939 r. o Komisjach Nadzorczych (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 88) ustanawiam na wniosek Okręgowej Komisji Nadzoru Rynku Mięsnego następujące lokalne Komisje Nadzoru Rynku Mięsnego:

1. Powiatową Komisję Nadzoru Rynku Mięsnego w Dubnie z siedzibą w mieście powiatowym — z obszarem działania w granicach administracyjnych pow. dubieńskiego.

2. Powiatową Komisję Nadzoru Rynku Mięsnego w Horochowie z siedzibą w mieście powiatowym z obszarem działania w granicach administracyjnych pow. horochowskiego.

3. Powiatową Komisję Nadzoru Rynku Mięsnego w Kostopolu z siedzibą w mieście powiatowym Kostopolu, z obszarem działania w granicach administracyjnych pow. kostopolskiego i sarneńskiego.

4. Powiatową Komisję Nadzoru Rynku Mięsnego w Kowlu z siedzibą w mieście powiatowym z obszarem działania w granicach administracyjnych pow. kowelskiego.

5. Powiatową Komisję Nadzoru Rynku Mięsnego w Lubomlu z siedzibą w mieście powiatowym, z obszarem działania w granicach administracyjnych pow. lubomelskiego.

6. Powiatową Komisję Nadzoru Rynku Mięsnego w Łucku z siedzibą w mieście powiatowym Łucku, z obszarem działania w granicach administracyjnych powiatu łuckiego.

7. Powiatową Komisję Nadzoru Mięsnego w Równem, z siedzibą w mieście powiatowym Równem z obszarem działania w granicach administracyjnych pow. rówieńskiego i zdołbunowskiego.

8. Powiatową Komisję Nadzoru Rynku Mięsnego we Włodzimierzu z siedzibą w mieście powiatowym, z obszarem działania w granicach administracyjnych pow. włodzimierskiego.

Wojewoda
(—) **I. Strzemiński**
Wicewojewoda

123.

OKÓLNIK Nr 7
Wojewody Wołyńskiego

z dnia 3 czerwca 1939 r.

w sprawie gwarancji przy zgłaszaniu zapotrzebowań na zasiłki z sum ustawowych na koszty akcji przeciwpożarowej. (Nr Wojsk. poż. 12/I/5).

Do
wszystkich Panów Starostów Powiatowych, Przewodniczących Wydziałów Powiatowych, Prezydentow Miast, Burmistrzów i Wójtów w województwie wołyńskim.

Na podstawie § 6 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 6 kwietnia 1939 r. wydanego w porozumieniu z Ministrem Skarbu o zawiadywaniu sumami na koszty akcji przeciwpożarowej, sposobie ich pobierania oraz dysponowania nimi i kontroli ich użycia (Dz. U. R. P. Nr 37, poz. 243) zarządzam co następuje:

Ponieważ przy opracowaniu wniosków do planu podziału zasiłków z sum ustawowych na koszty akcji przeciwpożarowej, otrzymuję wnioski zarządów gmin i straży pożarnych o przyznanie zasiłku na zakup sprzętu lub na inwestycje, przy czym deklarują one ze swej strony, jako dopłatę, kwoty, które mają uzyskać z P. Z. U. W. drogą pożyczki, zdarza się iż Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zatwierdzając plan podziału, nadesłany przeze mnie przyznaje gminom lub strażom, zasiłki, które niejednokrotnie nie mogą być wykorzystane, zainteresowane bowiem strony nie otrzymują w rzeczywistości przewidywanej pożyczki, co powoduje konieczność zmiany przydziału zasiłku, a niekiedy wobec niemożności znalezienia reflektanta, któryby mógł dopłacić około 50% wartości sprzętu, przyznany zasiłek pozostaje nieużyty, aż do roku następnego.

Celem uniknięcia powyższych wypadków, opóźniających i utrudniających akcję rozprowadzenia sprzętu w terenie, uprzedzam, że przy projektowanym podziale zasiłków sum ustawowych na koszty akcji przeciwpożarowej będą brane pod uwagę, tylko te gminy czy straże, które przedstawią gwarancję P. Z. U. W., że uzyskają w rzeczywistości preliminowaną tytułem dopłaty kwotę drogą pożyczki.

Sumy z funduszów własnych, deklarowane przez samorządy lub straże, jako dopłaty, również winny ulegać kontroli Panów Starostów pod względem ich realności. Zdarzają się bowiem wypadki, że gminy czy też straże deklarują na zakup np. kompletnie wyposażonego autopogotowia 50% jego wartości i wobec powyższego otrzymują z sum ustawowych na koszty akcji przeciwpożarowej zasiłek Po zamówieniu i zadatkowaniu sprzętu okazuje się jednak, że gmina względnie straż nie może wpłacić pełnej zadeklarowanej sumy i wobec tego tabor nie zostaje kompletnie wyekwipowany, w roku zaś następnym czynione są starania o uzyskanie dalszego zasiłku z sum ustawowych na koszty akcji przeciwpożarowej, celem wyrównania braków powstałych wskutek niewypłacenia zadeklarowanych kwot w pełnej wysokości.

Równocześnie na polecenie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych podkreślam, że na przyszłość nie mogą być preliminowane z sum ustawowych na koszty akcji przeciwpożarowej sumy na spłaty długów za dawniej nabyty sprzęt, gdyż długi takie winny spłacać zainteresowane samorządy lub też straże.

Wojewoda
wz. (—) **I. Strzemiński**
Wicewojewoda.

124

PISMO OKÓLNE
Wojewody Wołyńskiego

z dnia 24 maja 1939 r. Nr R R I/17

w sprawie urządzenia utrzymywania i administrowania targowisk na terenie województwa.

Do
wszystkich Panów Starostów Powiatowych, Przewodniczących Wydziałów Powiatowych oraz Prezydentów miast na obszarze województwa wołyńskiego.

1) Rozporządzeniem Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 4. VIII. 1936 r. w sprawie targowisk (Dz. U. R. P. Nr. 64 poz. 462) wydanego na podstawie artykułu 8 rozporządzenia R. P. z dnia 27 października 1933 r. w sprawie uregulowania obrotu zwierzętami gospodarskimi i drobiem oraz obrotu hurtowego mięsem (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 639) ustalone zostały wymagania, jakim powinny odpowiadać urządzenia targowisk i hal mięsnych, jak również sposób w jaki targowiska powinny być administrowane.

Do wykonania zarządzeń obiętych rozporządzeniem Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 4. VIII. 1936 r. obowiązana jest gmina posiadająca uprawnienia targowe, niezależnie od tego czy targowisko znajduje się we własnym zarządzie, czy też zostało wydzierżawione. Wydzierżawianie tego rodzaju przedsiębiorstw jak targowice osobom prywatnym uważam ze względów gospodarczych za nie wskazane, w wypadku za tym. gdyby to miało miejsce, proszę Panów o podjęcie kroków w kierunku likwidacji dotychczasowego stanu rzeczy.

Urządzenie targowisk.

2) Paragraf 3 wspomnianego rozporządzenia zakreślał dwuletni termin dostosowania targowisk do wymagań cytowanego rozporządzenia. Na podstawie posiadanych informacji stwierdzam, że nie wszystkie zarządy gmin dostosowały swoje targowiska do wspomnianego rozporządzenia w wyznaczonym terminie, który upłynął z dniem 24. XI. 1938 r.

W związku z tym proszę Panów o wywarcie na zainteresowane zarządy gmin właściwego nacisku w kierunku preliminowania w budżetach targowiskowych odpowiednich pozycji na inwestycje oraz ułożenia planu robót tak, aby przynajmniej najbardziej niezbędne inwestycje zostały wykonane w bieżącym i przyszłym okresie budżetowym. W odniesieniu do wszystkich targowisk na terenie województwa, prócz targowisk nieżywotnych i nie mających warunków rozwoju w zakresie urządzeń technicznych, chodzi przede wszystkiem o: 1) wagi pomostowe do ważenia zwierząt, 2) ogrodzenie całej targowicy sztachetami lub też oparkanienie jej do wysokości co najmniej 2 mtr., odpowiadające wymaganiom par. 5 cytowanego rozporządzenia, 3) urządzenie zapewniające dostateczną ilość wody (studnia — pompy), 4) rampy ruchome do załadowania i wyładowania zwierząt z wozów, 5) wyrównanie terenu i urządzenia ścieków, oraz 6) inne drobniejsze urządzenia jak: podział wewnętrzny na kwatery, tablice orientacyjne i informacyjne.

Targowice o poważniejszym znaczeniu gospodarczym stanowiące główne ośrodki koncentracji podaży rolniczej w poszczególnych powiatach do których zaliczam targowice we wszystkich miastach powiatowych, oraz targowice w Poczajowie, Młynowie, Rożyszczach, Maciejowie, Bucyniu i Maniewiczach, poza urządzeniami wyżej wymienionymi powinny być zaopatrzone w czasie najbliższym, a więc o ile możności w przyszłym roku budżetowym w: a) dodatkowe urządzenia wagowe (druga waga) o ile dotychczasowe są nie wystarczające w stosunku do wielkości obrotu, b) stajnie izolacyjne, c) stajnie spędowe, d) kryte zagrody zbiorowe dla trzody, a przede

wszystkiem na tych targowicach winny być podjęte prace w kierunku niwelacji i wybrukowania arterii ruchu.

Na targowicach, które na skutek planów rozbudowy miast mają być przeniesione, winny być wykonane te urządzenia, które stosunkowo nie wielkim kosztem mogą być przeniesione na nowe miejsce.

Podkreślam, że w razie nie stosowania się zarządów gmin do rozporządzenia z dnia 4. VIII. 1936 r. w sprawie targowisk (Dz. U. R.P. Nr. 64, poz. 462), oraz wydanych na tej podstawie zarządzeń celem doprowadzenia do odpowiedniego porządku — będę zabraniał obrotu na tych targowicach zwierzętami gospodarskimi i drobiem.

Przywileje targowe.

3) Przypominam, że przywileje targowe (uprawnienia targowe) nabyte przed wejściem w życie rozporządzenia Prezydenta R. P. z dniem 7.VI 1927 r. o prawie przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr 53 poz. 468) art. 64 zmienionego ustawą z dnia 10.III.34 r. (Dz. U. R. P. Nr 40, poz. 350) ustawa z dnia 8 sierpnia 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 60, poz. 463) pozostają w mocy.

Urządzenia targowe w tych gromadach winny jednak być dostosowane do wymagań wskazanych w nowych przepisach (środki finansowe przekazuje ewentualnie gmina art. 17 (3) ustawy o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorialnego (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 294 z 1933 r.). Gminy wykonywujące uprawnienia targowe, a nie posiadające zatwierdzonego projektu urządzenia targowiska, powinny po sporządzeniu projektu w myśl art. 65 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dn. 7.IV.1927 r. o prawie przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr 53, poz, 46B) przesłać go właściwym władzom przemysłowym do zatwierdzenia.

Ważenie.

4) W myśl par. 6 ust. 1 wyżej cytowanego rozporządzenia targowiska winny być zaopatrzone w automatyczne wagi do ważenia zwierząt. Pad pojęciem wag automatycznych należy rozumieć przede wszystkim wagi uchylne z urządzeniami zabezpieczającymi prawidłowość ważenia. Przy zakupie wag nośność ich powinna być tak dobrana, żeby nie zachodziła potrzeba ważenia małych sztuk na zbyt wielkiej wadze, przy czym jeżeli obroty wymagają większych ilości wag należy zalecać wagi różnych nośności.

Zaznaczam, że przepis omawianego par. 6 ust. 1 stanowiący, że władza przemysłowa I instancji może zezwolić na zaopatrzenie targowiska w wagi pomostowe zwykłe (nie automatyczne) nie może stanowić w żadnym wypadku podstawy dla dopuszczania do instalacji najgorszych prymitywów. Taka interpretacja była by sprzeczną z intencją rozporządzenia.

Stosownie do par. 4 rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dn. 26.VIII 1936 r. o ważeniu zwierząt na targowiskach (Dz. U. R. P. Nr 71, poz. 513) ważenie zwierząt na targowisku może być dokonywane tylko przez zarząd targowiska za pośrednictwem funkcjonariuszów (wagowych), zaprzysiężonych przez władzę przemysłową I instancji. Wyniki ważenia winne być stwierdzone na kwicie wagowym, wydanym stronie zainteresowanej oraz zgodnie z zarządzeniem z dn. 22.II 1938 r. L. SFG/2 przez przyłożenie pieczątki na odwrocie świadectwa pochodzenia. Władze przemysłowe I instancji nie są związane żadnym tekstem roty przysięgi dla wagowych na targowiskach. Dla ujednolicenia tekstu może być użyty tekst, podany jako wzór przez Główną Komisję Targowiskową, Komisjom Okręgowym treści następującej: »Przysięgam Panu Bogu Wszechmogącemu w Trójcy Świętej Jedynemu, iż na stanowisku wagowego na targowisku w.. obowiązki swoje spełniać będę uczciwie i w/g swojej najlepszej wiedzy i sumienia, tak mi Panie Boże dopomóż—Amen«.

Administrowanie targowisk.

5) Na podstawie posiadanych informacji oraz sprawozdań b. Okregowej Targowiskowej Komisji Nadzorczej stwierdzam, że administracja targowisk w poszczególnych miejscowościach nie stoi na wysokości zadania, w związku z tym przypominam, że zgodnie z par. 19 cytowanego rozporządzenia z dnia 4.VIII 1936 r., posiadacz uprawnienia targowego powinien:

1) podać do ogólnej wiadomości regulamin targowy, odpowiadający przepisom, oraz uwzględniający lokalne potrzeby obrotu targowego i ustanowić zarząd targowiska, który będzie obowiązany: a) wydać odpowiednie zarządzenia dotyczące dezynfekcji targowiska lub hal kontroli lekarsko-weterynaryjnej towaru, a w szczególności izolowania zwierząt podejrzanych o chorobę zokaźną, ochrony zwierząt, postępowania w przypadkach, gdy zwierzę padnie lub gdy właściciel nie przedstawi przepisanego zgłoszenia i t. d. o ile sprawy te nie są unormowane innymi obowiązującymi przepisami prawnymi, b) ogłaszać przed rozpoczęciem targu na specjalnej tablicy przewidzianej w § 13: ceny z ostatniego dnia targowego miejscowego targowiska, o ile były notowane, ostatnie notowane ceny na targowiskach zamiejscowych, mających gospodarcze znaczenie dla miejscowego obrotu, ilość poszczególnych rodzajów zwierząt spędzonych na targowisko i mięsa dostarczonego do hali, oraz taryfę opłat targowiskowych, a jeśli targowisko jest przy rzeźni — również opłat ubojowych oraz pobieranych za urzędowe badanie zwierząt rzeźnych i mięsa, c) prawidłowo pobierać opłaty targowe i dokładnie je rejestrować, d) przestrzegać oraz nadzorować przestrzeganie regulaminów targowych i porządku na targowisku i w hali mięsnej;

2) wykonywać wszelkie zarządzenia władz w zakresie potrzeb obrotu targowego zgodnie z obowiązującymi przepisami prawnymi.

Regulamin targowy.

6) Art. 7 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 28.X 1933 r. o uregulowaniu obrotu zwierzętami gospodarskimi, oraz obrotu hurtowego mięsem, na podstawie którego zostało wydane zarządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 19.II 1937 r. (Mon. Pol Nr 4B, poz. 67) przewiduje, że przepisy tego zarzą-

dzenia będą stanowić składową część regulaminów targowych, przewidzianych w rozporządzeniu Prezydenta R. P. z dnia 7.VI 1927 r. o prawie przemysłowym. Ponieważ przepisy te regulują jedynie obrót artykułami, objętymi rozporządzeniem Prezydenta z dnia 27.IX 1933 r. powinny one być wyodrębnione w osobny dział regulaminów targowych, zatwierdzonych przez władze przemysłowe, stosownie do art. 68 prawa przemysłowego, oraz § 13 zarządzenia z dnia 19.II 1937 r.

W związku z zarządzeniem Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 19.II 1937 r. w sprawie opłat targowych (Mon. Pol. Nr 48 z dnia 1.III 1937 r. (poz. 67) opracowany został przez b. Okręgową Targowiskową Komisję Nadzorczą wzorowy regulamin targowiskowy, uwzględniający przepisy cytowanego zarządzenia. Regulamin ten został przesłany dn. 1.II 1938 roku L. 153/38 do wszystkich zainteresowanych gmin. Dotychczas nie został omawiany regulamin przez wszystkie zainteresowane gminy (posiadające uprawnienia targowe) uchwalony, w związku z tym proszę Panów o spowodowanie aby na najbliższych posiedzeniach rad zostały podjęte w tym kierunku odpowiednie uchwały. Po uchwaleniu regulaminy winny być zgodnie z art. 68 prawa przemysłowego, oraz par. 18 zarządzenia z dn. 19.II 1937 r.—przedstawione władzom przemysłowym do zatwierdzenia. Zarazem zaznaczam, że wprowadzenie w życie nowych regulaminów i ścisłe przestrzeganie zawartych w nich przepisów w poważny sposób przyczyni się do zaprowadzenia porządku na targowiskach i usprawnienia obrotu.

Pobieranie opłat targowych.

7) Ze sprawą regulaminów łączy się kwestia opłat targowych. Stosownie do par. 1 zarządzenia Min. Przemysłu i Handlu z dn. 19.II 37 r. za korzystanie ze świadczeń ze strony targowiska (t. j. korzystanie z urządzeń targowiska leżących w obrębie targowiska jak i na zewnątrz, oraz za usługi organów targowych), jak również na pokrycie kosztów nadzoru i notowania cen, zarząd gminy powinien ustanowić jedną ryczałtową opłatę targową.

Opłata ryczałtowa dotyczy tych wszystkich urządzeń, z których klienci targowiska są zmuszeni korzystać.

Pobieranie jakichkolwiek dodatkowych opłat za wyżej wymienione świadczenia jest nie dopuszczalne, z wyjątkiem wypadku, gdy targowisko jest przystosowane do innych świadczeń, korzystanie z których jest pozostawione swobodnemu ocenieniu klienta n. p. za dostarczoną paszę, wynajmu stajni spędowych, krytych zagród zbiorowych dla trzody, powtórne ważenie na żądanie właściciela itp. Poza tym zaznaczam, że zryczałtowane opłaty targowe nie mogą przekraczać maksymalnych norm ustalonych okólnikiem z dn. 3.VII 1934 r. L. SFG/2. Mimo wyżej cytowanego zarządzenia oraz okólnika z dnia 27.I 1938 r. L. SFG/2 nie wszystkie gminy posiadające uprawnienia targowe zryczałtowały swoje opłaty, niektóre w dalszym ciągu pobierają osobne opłaty za ważenie zwierząt.

W związku z tym proszę Panów o zarządzenie niezwłocznego zaprzestania pobierania opłat za ważenie i wprowadzenie jednej opłaty targowej zryczałtowanej na wszystkich targowicach, obejmującej również opłaty za ważenie.

Wystawianie pokwitowań za pobrane opłaty targowe.

8) Różnorodne systemy wystawiania pokwitowań za pobrane opłaty targowe, stosowane na terenie województw w wielu wypadkach uniemożliwiały zorientowanie się w całokształcie obrotów rocznych poszczególnymi gatunkami zwierząt na danych targowiskach, jak również utrudniały przeprowadzenie ścisłej kontroli finansowej. Przede wszystkim nie jednokrotnie kwitariusze nie posiadały numeracji ciągłej, jak również jeden kwitariusz służył dla kilku gatunków zwierząt. Okręgowa Targowiskowa Komisja opracowała wzory nowych kwitariuszy i księgi ewidencyjnej, uwzględniające wszelkie braki. Powyższe zostały rozesłane do wszystkich zainteresowanych samorządów celem zastosowania.

W związku z tym proszę Panów o wydanie polecenia stopniowego (w miarę wyczerpania istniejących zapasów) wprowadzenia ulepszonych kwitariuszy i księgi ewidencyjnej na czynnych targowicach w powiecie.

Ochrona pracy członków targowiskowych kom. nadzorczych.

9) Rozporządzeniem Ministra Przemysłu i Handlu z dn. 26. II. 1936 r. o powołaniu komisyj nadzorczych nad obrotem zwierzętami gospodarskimi i drobiem, oraz nad hurtowym obrotem mięsa, tudzież nad organizacją targowisk (Dz. U. R. P. Nr. 19 poz. 160) zostały powołane zarządzeniem moim z dn. 28. VI. 1936 r. L. PHO/4 Okręgowa Targowiskowa Komisja Nadzorcza w Łucku, przeorganizowana następnie zarządzeniem z dn. 11. IV. r. 1939 na Okręgową Komisję Nadzoru Rynku Mięsnego w Łucku, zarządzeniem z dnia 23. IV. 1938 r. L. PHO/4/2 i z dn. 28. X. 1938 r. L. PHO/4/2 komisje powiatowe lokalne w Kostopolu, Równem, Łucku, Kowlu, Włodzimierzu Lubomlu, Dubnie i Horochowie dla współdziałania z władzami rządowymi w wykonaniu bezpośredniego nadzoru nad przebiegiem i organizacją obrotu artykułami objętymi rozporządzeniem Prezydenta R. P. z dn. 27. X. 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 639).

Wyżej wymienione powiatowe komisje targowiskowe zgodnie z rozporządzeniem Ministerstwa Roln. i Ref. Rolnych z dn. 14. II. 1939 r. o komisjach nadzorczych nad obrotem zwierzętami i t. d. (Dz. U. R. P. Nr. 14 1939 r.) wydanym na podstawie rozporządzenia Prezydenta R. P. z dn. 27. X. 1933 r. w brzmieniu ustawy z dn. 5. VIII. 1938 r. o zmianie rozporządzenia P. R. P. (Dz. U. R. P. Nr. 52 poz. 458) będą w najbliższym czasie przeorganizowane i powołane jako powiatowe komisje nadzorcze rynku mięsnego o analogicznym zakresie działania.

Podczas lustracji targowisk przez członków komisyj nadzorczych zachodzi często konieczność zwrócenia uwagi na działalność różnych osobników, którzy przez swe postępowanie uniemożliwiają normalny przebieg targów. Szczególną uwagę należy zwrócić na teror, nie rzadko stosowany w odniesieniu do

uczestników targów, którego najpospolitszą formą jest uniemożliwienie producentowi przez jednego ze zgonników sprzedaży zwierzęcia innym kupcom. Zainteresowanie się taką osobą często wywołuje z jej strony silną reakcję, której forma wymaga interwencji władzy administracyjnej lub bezpieczeństwa. W związku z tym proszę o pouczenie podległych organów administracyjnych i bezpieczeństwa, że komisje nadzoru rynku mięsnego, jako powołane do współdziałania z władzami administracyjnymi w zakrasie nadzoru nad obrotem, winny mieć zapewnione jak najdalej idącą pomoc i opiekę ze strony organów administracji i bezpieczeństwa tam, gdzie tego zachodzi potrzeba.

Handel domokrążny.

10) Jednym z zagadnień palących na terenie województwa w zakresie uregulowania i usprawnienia obrotu jest zagadnienie handlu domokrążnego. W sytuacji dzisiejszej obrót zwierzętami gospodarskimi w poważnej mierze dokonuje się drogą handlu domokrążnego. Wysoce szkodliwy przerost tej formy handlu nad innymi, obserwowany na Wołyniu w poważny sposób odbija się na życiu gospodarczym, przyczyniając się do powstania wysokiej marży ceny między rynkiem miejscowym, a rynkiem konsumcyjnym, która dochodzi w niektórych wypadkach w zakresie bydła do 35 groszy, w zakresie trzody do 40 groszy na 1 kg żywej wagi.

Stan ten wywołuje niezadowolenie i uczucie braku opieki w tym zakresie nad rolnictwem.

Zdając sobie sprawę z braku przepisów ustawowych, dających szerszą podstawę do ograniczenia tej formy wymiany, proszę Panów o specjalne zwrócenie uwagi na ścisłe przestrzeganie istniejących przepisów ustawowych, które w pewnym stopniu pozwalają na ograniczenie ilości osób handlujących (pośredników, zgonników) systemem domokrążnym. W szczególności na podstawie Rozporządzenia Prezydenta R. P. z dn. 7.VI.1927 r. o prawie przemysłowym, w brzmieniu noweli z dn. 10.III.1939 r. (Dz. U. R. P. Nr 40, poz. 350), oraz z dn. 8.VIII.1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 60, poz. 463) proszę Panów o wydanie podległym organom administracji i bezpieczeństwa stosownych zarządzeń w kierunku: 1) sprawdzenia ewidencji wydanych w zakresie handlu zwierzętami a) potwierdzeń na prowadzenie przemysłu ze stałą siedzibą, b) legitymacyj dla pełnomocników ze stałą siedzibą, c) legitymacyj na przemysł okrężny, 2) zastosowanie wszelkich rygorów przewidzianych cytowanym rozporządzeniem, a zmierzających do ograniczenia ilości osób pośredniczących w handlu zwierzętami, wreszcie 3) zwrócenie specjalnej uwagi organów Policji Państwowej na osoby handlujące na terenie wsi i targowisk w sensie legitymowania i pociągania do odpowiedzialności wszystkich tych, którzy nie mogą się wylegitymować jednym z dokumentów uprawniających do prowadzenia handlu, a przewidzianych w prawie przemysłowym. Do dnia 1.VII.1939 r. przedstawią mi Panowie szczegółowe sprawozdanie z omawianych spraw ze swymi wnioskami i ewentualnymi zamierzeniami na przyszłość.

Wojewoda
(—) **A. Hauke-Nowak.**

125.

OBWIESZCZENIE
Wojewody Wołyńskiego

o sprostowaniu omyłki drukarskiej w obwieszczeniu Starosty Powiatowego Równieńskiego z dnia 17 lutego 1939 r. Nr R. 20-76-38 o dokonanym scaleniu gruntów.

Na zasadzie § 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5. VII. 1928 r. w sprawie dzienników wojewódzkich (Dz. U. R. P. Nr 72, poz. 648) prostuje omyłki drukarskie w obwieszczeniu Starosty Powiatowego Równieńskiego z dnia 17 lutego 1939 r. Nr R. 20/76/38 o dokonanym scaleniu gruntów (Wołyński Dziennik Wojewódzki Nr 6, poz. 61 z dnia 15 marca 1939 r.), a mianowicie: pod 1. rej. pom. 70 w rubryce NNr dz. i obszar w ha zamiast »248(hip.)« i »0.6719 (hip.) winno być »268 (hip.)« i »0.6716 (hip.)«, — pod 1. rej. pom. 165 w rubryce Nr dz. zamiast »230« powinno być »203«.

Za Wojewodę
(—) **I. Strzemiński**
Wicewojewoda.

126.

ORZECZENIE
Urzędu Wojewódzkiego Wołyńskiego

z dnia 22 maja Nr RR. V. 3-14-38-Ł.

w sprawie uznania stawu w Mychlinie za obwód rybacki własny.

Na podstawie art. 34 ustawy z dnia 7 marca 1932 r. o rybołówstwie (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 357) Urząd Wojewódzki postanawia uznać staw w Mychlinie za obwód rybacki własny Włodzimierza Szklaruka.

Uzasadnienie.

Padaniem z dnia 29. IV. 1937 r. Maria Szklaruk, zamieszkała w Mychlinie, gminy Czaruków, powiatu łuckiego jako wykonawczyni testamentu po ś. p. Antonim Szklaruku zwróciła się w imieniu Włodzimierza Szklaruka do Urzędu Wojewódzkiego z prośbą o uznanie stawu młyńskiego w Mychlinie za obwód rybacki własny.

Urząd Wojewódzki po zbadaniu przedłożonych dokumentów i stwierdzeniu, że Włodzimierz Szklaruk jest w posiadaniu całego rybołówstwa na wymienionym stawie bez udziału prawa do rybołówstwa osób trzecich postanowił podanie uwzględnić i uznać staw młyński w Mychlinie za obwód rybacki własny.

Od orzeczenia tego przysługuje prawo odwołania do Ministerstwa Rolnictwa i Refarm Rolnych za pośrednictwem Urzędu Wojewódzkiego w terminie 14-dniowym od daty ogłoszenia.

Za Wojewodę
(—) **Stanisław Łączyński**
Naczelnik Wydziału.

127

OGŁOSZENIE

Urzędu Wojewódzkiego Wołyńskiego

z dnia 27 maja 1939 r Nr KBP-10c/126,

o przyznaniu tytułu i prawa do wykonywania zawodu mierniczego przysięgłego Pawłowi Gołubowiczowi.

Pan Paweł Gołubowicz urodzony w Ostrowie pow. Włodawskiego wojew. lubelskiego w dn. 22/IV 1900 r. otrzymał dekretem z dn. 6/V. 1939 r. Nr. KBP-10c/126 tytuł i prawo do wykonywania zawodu mierniczego przysięgłego. Przepisaną przysięgę złożył dn. 8/V rb. Siedzibę urzędową obrał w Łucku.

Za Wojewodę
(—) **inż. J. Siemiątkowski**
Kierownik Oddziału Budowlanego

128

OGŁOSZENIE

Urzędu Wojewódzkiego Wołyńskiego

z dnia 27 maja 1939 r. Nr RRP-10c/128,

o przyznaniu tytułu i prawa do wykonywania zawodu mierniczego przysięgłego Aleksandrowi Dudde.

Pan Aleksander Dudde, urodzony w Sarnach dn. 30. VIII. 1895 r. otrzymał dekretem z dn. 16. V. 1939 r. Nr. KBP-10c/128 tytuł oraz prawo do wykonywania zawodu mierniczego przysięgłego. Przepisaną przysięgę złożył dn. 19. V. 1939 r. Siedzibę urzędową obrał w Łucku.

Za Wojewodę
(—) **inż. J. Siemiątkowski**
Kierownik Oddziału Budowlanego

129

OBWIESZCZENIE

Sądu Okręgowego w Łucku

24 maja 1939 r. Nr. CO-2857/1938

o sporządzeniu planu podziału masy depozytowej za przejętą za rzecz Państwa nieruchomość ziemską „Szczurzyn" b. własność Mikołaja Gołubko (Gołubcowa)

Na zasadzie p. 1 art. 10 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dn. 28. XII. 1927 r. o uregulowaniu ciężarów i wierzytelności, ciążących na przymusowo wykupionych nieruchomościach ziemskich (Dz. Ust. R. P. N. 3 p. 2 za rok 1928 oraz na zasadzie art. 1217 Ust. Post. Cywiln.) Sąd Okręgowy w Łucku, Wydział I. Cywilny stosownie do postanowienia swego z dnia 17. V. 1939 r. obwieszcza, że sporządzony został plan podziału masy depozytowej za przejętą na rzecz Państwa nieruchomość ziemską »Szczurzyn«, pow. łuckiego b. własność Mikołaja Gołubko (Gołubcowa) obszarem 196 ha 8675 $mtr.^2$ i że dla przejrzenia planu w kancelarii Wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego oraz zgłoszenia p-ko niemu zarzutów wyznaczony termin 7-mio dniowy od dnia wydrukowania niniejszego obwieszczenia.

Kierownik Sekretariatu
(—) **J. Pawlikowski.**

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Z SEKRETARIATU WOJEWODY WOŁYŃSKIEGO.

Na ręce Pana Wojewody Wołyńskiego Al. Hauke-Nowaka wpłynęła w dniach ostatnich następująca depesza:

»Zjazd delegatów Kółek Rolniczych powiatu krzemienieckiego na walnym zebraniu Okręgowego Towarzystwa Organizacyj i Kółek Rolniczych w Krzemieńcu w dniu 30 maja melduje Panu Wojewodzie gotowość do dalszych ofiar z mienia i krwi w obronie całości granic Rzeczypospolitej. Prezydium Zjazdu«.

URUCHOMIENIE

agencji pocztowo-telekomunikacyjnej Złażne w pow. kostopolskim.

Z dniem 18 czerwca 1939 r. uruchamia się agencję pocztowo-telekomunikacyjną 3 stopnia Złaźne pow. Kostopol, woj. wołyńskie.

Agencja połączona będzie za pośrednictwem kursu konnego z urzędem poczt.-telekom. Janowa-Dolina.

Godziny urzędowe w/g kategorii »L«.

OGŁOSZENIE

Zarządu Miejskiego w Łucku

o wyłożeniu uchwalonego szczegółowego planu zabudowania Kolonii Inwalidzkiej do publicznego przeglądu

Na podstawie art. 21 i 30 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o prawie budowlanym i zabudowamiu osiedli z dn. 16 lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 23, poz. 202) zmienionego ustawą z dnia 14 lipca 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr. 56, poz. 405) — Zarząd miejski w Łucku podaje do publicznej wiadomości, że sporządzony w myśl ogłoszenia z dnia 7 listopada 1938 r., umieszczonego w Nr. 21 «Wołyńskiego Dziennika Wojewódzkiego« z dnia 15 listopada 1938 r. i »Tygodniku Wołyń« z dnia 13 listopada 1938 r. Nr 46, szczegółowy plan zabudowania części m. Łucka, obejmujący obszar 6 ha, którego granicą jest, od północy: cmentarz ewangielicki,

od wschodu ul. Inwalidzka, od południa tereny Oficerskiej Spółdzielni Mieszkaniowej i od zachodu ul. Saperów, Zwycięstwa i Kawalerii, został w dniu 17 maja 1939 r. na podstawie art 29 wyżej cytowanego rozporządzenia uchwalony przez Radę Miejską m. Łucka i będzie wyłożony do publicznego przeglądu w Wydziale Technicznym Zarządu Miejskiego od dnia 19 czerwca 1939 r. do dnia 3 lipca 1939 r., w dnie powszednie, w godzinach od 10-12 przed południem, w pokoju Nr. 15.

Od dnia 4 lipca 1939 r. do dnia 17 lipca 1939 r. mogą interesowani, w myśl art. 31 cyt. rozporządzenia wnosić przeciw temu planowi zarzuty do Zarządu Miejskiego w Łucku.

Łuck, dnia 16 czerwca 1939 r.

Prezydent m. Łucka
(—) **Wl. Parniewski**

OGŁOSZENIE
Urzędu Wojewódzkiego Wołyńskiego
o przetargu na dostawę śrub do budowy mostu.

Urząd Wojewódzki Wołyński — Wydział Komunikacyjno-Budowlany w Łucku, ogłasza nieograniczony przetarg ofertowy na dostawę około 40.000 kg śrub mostowych, oraz około 7.150 kg żelaza fasonowego (kątówek i żelaza płaskiego na opaski), do budowy mostu drewnianego przez rzekę Horyń w Horodźcu, w powiecie sarneńskim, na drodze państwowej Nr 6, z dostawą do stacji kol. Antonówka, na linii kol. Kowel—Sarny.

Przetarg odbędzie się w dniu 26 czerwca 1939 r. o godz. 11-tej w lokalu Wydziału Komunikacyjno-Budowlanego U.W.W. w Łucku, ul. Bol. Chrobrego 15.

Oferty pisemne w zalakowanych kopertach z napisem »Oferta przetargowa na dostawę śrub i żelaza fasonowego do budowy mostu w Horodźcu do przetargu mającego się odbyć w dniu 26 czerwca 1939 r.« należy składać do godz. 11-tej wyznaczonego dnia przetargu, do skrzynki ofertowej, umieszczonej w Wydziale Komunikacyjno-Budowlanym Urzędu Wojewódzkiego Wołyńskiego w Łucku, ul. Bol. Chrobrego 15, pokój Nr 10, albo nadesłać pocztą pod adresem wyżej. wymienionym

Oferty winny zawierać: imię, nazwisko i adres oferenta, wyszczególnienie załączonych do niej załączników, oświadczenie że oferent zapoznał się z warunkami przetargu i dostawy i zgadza się na nie, że poddaje się we wszystkich stosunkach z oferty wynikających rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 29.I.1937 r. o dostawach i robotach na rzecz Skarbu Państwa, samorządu, oraz instytucji prawa publicznego (Dz. U. R. P. Nr 13 poz. 92 z roku 1937), że będzie uważał siebie za związanego ofertą do czasu rozstrzygnięcia przetargu pod rygorem utraty wadium i że pod tym rygorem zobowiązuje się, w razie utrzymania się przy przetargu, podpisać umowę oraz złożyć zabezpieczenie należytego jej wykonania.

Do oferty należy dołączyć dowód wpłacenia wadium w wysokości 5% (pięć) od sumy oferenta. Wadium do przetargu w dniu 26 czerwca 1939 r. winno być wpłacone w gotówce na P.K.O. Nr 502.207 do kasy I-go Urzędu Skarbowego w Łucku z zarachowaniem na depozyt urzędu woj. w Łucku i z wymienieniem tytułu wpłaty, względnie może być wpłacone w sposób określony okólnikiem Ministerstwa Komunikacji z dnia 15.V.1937 r. Nr 250 w sprawie ustalenia zasad przyjmowania i składania wadiów i kaucyj (Dz. Urz. M. K. Nr 54, poz. 469) wraz z późniejszymi zmianami i uzupełnieniami, ogłoszonymi w Dz. Urz. M. K. w numerach: 1, poz. 4, 37, poz. 346 oraz 45, poz. 425 z 1938 r.

Urząd Wojewódzki dopuszcza składanie ofert wyłącznie na całość dostawy, przy czym Urząd zastrzega sobie prawo zwiększenia względnie zmniejszenia dostawy o 25%, wyboru dostawcy bez względu na oferowaną cenę a także prawo unieważnienia przetargu.

Dostawa śrub i żelaza fasonowego powinna być wykonana w trzech partiach, w terminach: 1) do 1 sierpnia 1939 r., 2) do 20 sierpnia 1939 r. i 3) do 20 września 1939 r.

Wszelkie wyjaśnienia oraz materiały do opracowania oferty, jak: warunki przetargu, warunki techniczne dostawy, specyfikację śrub oraz ślepy kosztorys można otrzymać w godzinach urzędowych, w Wydziale Komunikacyjno-Budowlanym U. W. W. w Łucku, ul. Bol. Chrobrego 15, pokój Nr 36.

Za Wojewodę
(—) **inż. A. Wąsowski**
Naczelnik Wydziału
Komunikacyjno-Budowlanego

OGŁOSZENIE
Wydziału Powiatowego w Włodzimierzu
o przetargu ofertowym na dostawę piasku.

Wydział Powiatowy we Włodzimierzu ogłasza przetarg ofertowy na dostawę 1400 m³ piasku na drogę wojewódzką Włodzimierz — Poryck na Km. 11 + 920 do Km. 13 + 120 oraz 900 m³ na drogę pow. Poryck — Iwanicze na km 2 + 258 do km 3 + 758.

Przetarg odbędzie się w dniu 24 czerwca 1929 roku o godzinie 11-ej w lokalu Wydziału Powiatowego (P. Z. D.) we Włodzimierzu.

Oferty wraz z podpisanymi warunkami dostawy i kwitem na złożone wadium w wysokości 3% należy składać do Wydziału Powiatowego we Włodzimierzu do godz, 11-tej dnia 24 czerwca 1939 r. w zalakowanych kopertach z napisem: „Oferta przetargowa na dostawę piasku na drogę wojewódzką (względnie powiatową) do przetargu mającego się odbyć w dniu 24 czerwca 1939 r.".

Pełny tekst ogłoszenia przetargu, warunki przetargu, dostawy oraz blankiety ofertowe można przeglądać i otrzymywać w biurze Wydziału Powiatowego we Włodzimierzu od dnia 16 czerwca 1939 r, za opłatą 3 zł.

p. o. Przewodniczącego Wydziału Powiatowego
(—) **dr Z. Pajdak.**

OGŁOSZENIE
Wydziału Powiatowego w Włodzimierzu
o przetargu ofertowym na wykonanie robót brukarskich.

Wydział Powiatowy we Włodzimierzu ogłasza przetarg ofertowy na wykonanie robót brukarskich na drodze wojewódzkiej Nr, 5 Włodzimierz - Poryck w ilości 6320 m^2 oraz na drodze powiatowej Nr. 4 Iwanicze-Poryck w ilości 4080 m^2.

Przetarg odbędzie się w dniu 24 czerwca 1939 roku o godzinie 13-ej w lokalu Wydziału Powiatowego.

Oferty wraz z podpisanymi warunkami przetargu i kwitem na złożone w kasie Wydziału Powiatowego wadium w wysokości 3% oferowanej sumy sumy składać do Wydziaiu Powiatowego we Włodzimierzu do godziny 13-ej w dniu 24 czerwca 1939 r. w zalakowanych kopertach z napisem:

„Oferta przetargowa na wykonanie robót brukarskich do przetargu mającego się odbyć w dniu 24 czerwca 1939 r.".

Pełny tekst ogłoszenia przetargu, warunki przetargu, oraz blankiety ofertowe można otrzymać w biurze Wydziału Powiatowego od dnia 16 czerwca 1939 r.

p. o. Przewodniczącego Wydziału Powiatowego
(—) dr Z. Pajdak.

OGŁOSZENIE
Zarządu Więzienia w Dubnie
o przetargu na dostawę artykułów żywnościowych.

Zarząd Więzienia w Dubnie rozpisuje nieograniczony przetarg na dostawę loco magazyn więzienia w Dubnie artykułów żywnościowych oraz drzewa i paszy.

Oferty należy składać w Zarządzie Więzienia w Dubnie do dnia 27 czerwca 1939 roku godziny 10, w którym to dniu nastąpi komisyjneo twarcie ofert.

Bliższych szczegółów odnośnie przetargu udziela Przewodniczący Komisji Gospodarczej, Naczelnik Więzienia w Dubnie, codziennie od godz. 12 do 14-ej.

Naczelnik Więzienia
(—) B. Malinowski
Podkomisarz S. W.

ADRES REDAKCJI i ADMINISTRACJI: ŁUCK, URZĄD WOJEWÓDZKI WOŁYŃSKI
Prenumerata: roczna 24 zł., półroczna 12 zł., kwartalna 6 zł. = Cena numeru pojedyńczego 2.50 zł.

Wołyński Dziennik Wojewódzki przyjmuje ogłoszenia instytucyj społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunku do władz rządowych i wymienionych instytucyj. Opłata za wiersz 1 mm. wysokości lub jego miejsce przy 9 cmtr. szerokości szpalty ogłoszeniowej wynosi 25 gr., a za ogłoszenia tabelaryczne 40 gr. Za jednorazowe ogłoszenia o zagubionych dokumentach 5 zł. od osoby. Za ogłoszenia o zagubieniu dowodów tożsamości koni 1 zł.

Prenumeratę i opłatę za ogłoszenia należy wpłacać do P. K. O. konto czekowe № 30629.

Druk. Państw. w Łucku